

Telegraful Roman

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pe un an 24 eorane.

Pe șase luni 12 eor. — Pe trei luni 6 eor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45. Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Un sir cu litere mărunte pentru întâia oară 30 fil., pentru a doua și a treia oară cîte 20 fil.

Pentru inserate mai mari după învoială.

Psihoza răsboiului

De când cu răsboiul, care a iritat și a măhnit atâtea vieți, fără deosebire de vîrstă și sex, auzim și citim expresiunea de *psihoză a răsboiului*.

Vorba însemnează: *turburare nervoasă*, produsă în organismul unui om pe urma răsboiului.

Psihoza răsboiului se manifestă atât la om, cât și la popoare întregi, și anume: în formă de ură nesăbuită, în orbire neexplicabilă, în egoism exagerat, în bănueli și ocări neinfrâname. Toate acestea se pot cuprinde în expresiunea: *psihoză a răsboiului*.

«Boala» aceasta preocupa în toată seriositatea pe mulți psihiatri.

Un medic german a scris o carte despre *Psychopathia gallica*. Alt medic a încercat să constate o predispoziție epileptică la poporul italian. Al treilea este de părere, că poporul francez nu se mai poate considera de responsabil în făptuirile sale, și că suferă de cele mai bizare deprinderi. Acelaș lucru îl susține un medic francez, firește, despre — germani.

In fața acestor rătăciri ale științei doctoricești, medicul elvețian Dr. Hinrichsen, agregat de psihiatrie, a publicat în orașul Bâle o monografie: *Psihoza răsboiului la popoarele beligerante*.

Medicul elvețian încearcă să apariții, de care vorbim, o explicare logică și cumpătată. În mersul gândirilor sale este obiectiv și convingător. Știe scoate la iveală partea de căpetenie a lucrului, limpezind chestiunea pe înțelesul celor mulți.

Este mare deosebire, zice monografia dela Bâle, între psihoza *individualui* și psihoza *popoarelor*.

Omul psihotic nu-i altceva, decât un smintit, un bolnav de creeri. Un popor însă, în întregimea sa, evident că nu poate fi alcătuit din smintiști. Cum se face astădăr, de popoare întregi produc impresia, că nu sunt în toată firea?

Răsboiul de astăzi nu mai este o afacere a guvernelor și a armatelor, ci este afacerea *tuturora*. Va să zică, poporul, ca să pornească bucuros la luptă, trebue transpus în afect, trebue întărătat.

Orce popor crede, că se luptă pentru «patrie și dreptul său». Fiecare popor se simte atacat, și astfel «forțat» să pună mâna pe arme. La aceasta se adaugă agitarea săvârșită cu intenție, precum și numărul mare al oamenilor iritați în asemenea timpuri. Acum își începe lucrarea momentul *sugestioniști*, al molipsirii sufletești. Omul singur și normal, când este agitat, poate totuși să-și păstreze claritatea judecății și să-și înfrâneze pornirile. Cîpele lui de mânie sunt trecătoare și de obicei năjung gradul exaltării.

Dimpotrivă, când patima se întărenește asupra *masselor*, individul este răpit de curent, nu mai este în stare să deosebească între bine și rău, nu mai este pătruns de sentimentul răspunderii și al umanității. Atunci ieșe din ascunsul ei firea omului primitiv, a sălbaticului, și se învederează în mod cu atât mai răutătos, cu cât un popor oarecare este înzestrat dela natură cu temperament mai viu.

Totul se întețește, și astfel vedem: insuflarea pentru cauza comună, alăturarea la corpul poporului amenințat de pericol, — dar în același timp și irritarea neincrezătoare și teama epidemică de spioni.

Vestile izvorești, se răspândește și se măresc. În asemenea momente toate se par bătătoare la ochi și amenințătoare, toate pare că cer intervenire. Puțin trebue, și încordarea în care trăim se schimbă în forță impulsivă.

Mai știm, că massa poporului se compune nu numai din ființe normale sufletește, ci și din indivizi cu dispozițiile lor particulare. Între oamenii serioși și treji se găsesc și persoane care își pierd ușor sărăta, se găsesc fantaști, exaltați, visători, care știu să poarte cuvântul cu îndemnare și să înrăurească opinia generală. Această imprejurare produce starea morbidă a fenomenului ce se pregătește.

Asupra massei are efect numai ceeace este exagerat.

Cu cât se află împreună oameni mai mulți, cari simțesc, cugetă și lucrează *ca mulțime*, cu atât mai ales va ieși la suprafață patima și cu atât mai ales vor fi năbușite cumintia și înțelegerea, — însușirile care la adecă aparțin individului, nu masselor.

Senatores boni viri, senatus bestia: Senatorii sunt oameni buni, dar se-natul este feară sălbatică, — s'a zis odată cu dreptate.

Judecată, priceperă, chibzuirea află numai la individ. Massa este totdeauna *bestia*, — sau cel puțin este dispusă a deveni bestie. Massa, în ură sa, e gata să meargă până la distrugerea, la ștergerea de pe fața pământului, a poporului, cu care poartă luptă.

Chiar și atunci, când o minoritate de oameni, dintre cei mai cuminti și buni, se găsesc în mijlocul masselor, bunele însușiri ale individului dispar ușor. Dacă multimea nu

este condusă de mintea *unui*, hotările luate de massă sunt izvorate din sentimentul momentului, și nu al chibzuirii liniștite.

Individul se poate hotără, în afaceri proprii, conform intereselor sale reale sau închipuite. Ajuns în masă, individul nu mai este liber, felul său de simțire și gândire se schimbă. Hotărările sale nu le mai ia, cum cer interesele lui cele mai de aproape, ci este răpit, simte și cugetă altfel, nu ca mai nainte, și pune la cale treburi, care la adecă nu le voiește, și care adeseori sunt tocmai contrare intereselor lui personale.

Astfel se formează așa numitul *suflet colectiv*.

Dacă am întrebă pe fiecare în parte:

— «Vrei tu răsboiul? Vrei tu să-ti trimiți fiul în fața tunului și a mitralierei?» — aproape oricare individ ar răspunde cam așa:

— «Apără-mă, Doamne! Ce bunătate îmi aduce mie răsboiul? Nu vreau!»

Dar individul, cum am arătat, nu poate rămâne totdeauna în gândirea aceasta, căci este înrăurit și legat de întregul, din care face parte.

Răsboi, fără voință de a nimici adversarul, nu se poate închipui. Întrebarea este numai *la ce grad* ajunge întrarea voinței de nimicire. x.

FOIȘOARA

Pomul și Copacii

de Ioan Gorun

Îl întâlneam adesea, în mijlocul mișuelli din oraș și eram, fără îndoială, dintre aceiai mai puțini cari îl băgau în seamă. În mijlocul mișuelli aceleia, ochii celor mai mulți se opresc asupra lumiei de oameni fercheși, bărbați spilcuiți, dame cusute în bucăți de stofe scumpe, cu calpace impodobite de-asupra capului, — priveliști care te pun în curent cu modelele cele mai nouă, și îți înlesnesc aprețerea efectului ce fac. Dar cine o să se uite la un biet jerpelit, ca să citească de pe imbrăcămintea lui sărăcuță cazna cu care a căutat și azi să rezolve chinuitoarea problemă a unei infățișări cuviincioase? Ce o să-i spună trecătorului față aceasta brâzdată, îmbătrânită înainte de vreme, ochii aceștia sticioși, geamuri tulburi, îndărătul căror ghicești casa pustie, părăsită... Pe când atâtea priviri pline de vioiciune lucesc împrejur, îndemnătoare la bucurare de viață și de clipă ce scânteie în trecerea-i ademenitoare.

Și cu toate acestea, a fost o vreme când scânteau și ochii aceștia — o cum scânteau! — atunci când îndărătul gea-

murilor limpezi era plin de viață și de belșug în casă... Cine a prădat-o să, de numai putregai și pânze de păianjen au mai rămas într'insa?... Ei, cine n'a prădat-o? Numai acela care n'a vrut.

Hei, dumneata, care trece îtanțos lăfă-indu-te acolo în trăsura ce îți-a adus-o de zestre cucoana matală dela V. — nu-ți mai aduci aminte? Nu-ți aduci aminte de băiatul sfâncios, pe care n'ai putut să-l dominezi cu ifosele dumitale de odrasă de boer scăpat, dar l-ai înduioșat numai decât cu mutra speriată și rugătoare, când ai rămas cu gura căscată înaintea problemelor ce vă dăduse dascălii hațni, ca să vă pună la încercare destoiniciile minței, înainte de a vă da pașaportul în lume spre atacarea problemelor vieții... El a avut destoinicie destulă și pentru dumneata; din bunătate de inimă a făcut o faptă rea, — era atâtă disperare în ochii rugători! — Și iată-te acumă departe cu pașaportul fals, — atât de departe, încât nici nu mai zărești pe cel rămas în urmă, rămas pe loc cu pașaportul cel adevărat ascuns în fundul buzunarului dinăuntru al hainei.

Dar dumneata, cestalalt, zorit cu ghiozdanul subsuoară, făcând pe democratul în drumul spre minister, — evită frumușel ruina aceasta, în care nu mai recunoști,

și de sigur nu mai recunoști, căci altminteri ar trebui să-ți scoți căciula până la pământ în fața ei, — nu mai recunoști pe... colaboratorul d-tale de odinoară, și acela care făcea toată treaba, cu care pe urmă dumneata te înfățișai să culegi roadele și laudele... El îți a rămas credincios cătă vreme ai vrut, cătă vreme ai avut nevoie de dânsul. Sus în mansarda aceea — n'oi mai știi? — stătea și muncea până ajunsese să-și scuipe plămâni, — și șefii tăi se minunau de puterea ta de muncă și de ageimea ingeniului tău... Ai ajuns departe și dumneata, — ai ajuns acolo unde nu trebuie să te mai ascunzi că sunt alții cari muncesc pentru dumneata, căci dela o treaptă în sus a măririlor și bunătăților lumești așa este în regulă, nimeni nu se mai miră și nu se mai revoltă de aceasta, — este în ordinea lucrurilor și în legea cea făcută pentru toți.

Și dumneata, tinere cu plete lungi, — îți le-ai lăsat ca să te cunosc că ești poet, — îți ai trântit pălăria pe ceafă și arunci priviri ironice spre omul cu flacăra minței stânsă sub fruntea-i palidă... O! acumă n'ai să te mai sfiești de dânsul, ai învățat dela el mai tot ce știi, — puțina artă firavă care răsare din tăraul inspirației tale subirele să-ă hrănit dela îmbelugatul izvor al

talentului lui puternic, și fără aceasta nimic n'ai fi fost; — l-ai înjurat pentru aceasta, și el nimica nu îți-a zis. Mai îndrăznește te-ai făcut și l-ai batjocorit strigând că arta lui e îmbătrânită, și că nouă este a ta, — cum nouă este dunga de apă rătăcită pe alături de torente... Acum trătește-ți pălăria pe ceafă și râzi-i în nas; l-ai biruit; și n'ai să te mai temi de privire care te săgetă și în somn, străpungându-ți dintr-o parte într'alta anemică-ți înimă otrăvită...

Ocoliș-l voi toți, — toți pentru cari a rodit mintea lui istovindu-se. Ce mai putești avea cu dânsul? Din creerul acesta nu se va mai stoarce nimic pentru voi, — și ochii aceștia nu mai păstrează într'înii nici urmă din puterea fulgerului care să poată să vă trăzească. Nici de folosit, nici de temut.

Mă opresc în drum și mă uit în urma lui. Va merge așa sfios, necunoscut, necunoscut de nimeni. Din când în când căte cineva — cineva am zis? din când în când căte un nimenea, se va strâmba văzându-l: Ce caută cărătorul acesta printre noi, — printre noi cei așa de bine îmbrăcați și de gras pomăduiți?...

Și pe urmă, într'o zi, n'oi să mai ofenseze cu mutra lui sălbatică, zdrențuită, pri-

Autograful domnitorului.
Maiestatea Sa, Regele Carol, s'a îndurat prea grațios să adrezeze ministrului de justiție Dr. Vilhelm Vázsonyi următorul autograf:

Iubite Vázsonyi,

Cu prilejul evenimentului îmbucurător pentru Mine și Casa Mea, prin norocoasa naștere, suportată de soția Mea, de Maiestatea Sa imperială și regală regina Zita, urmez șoaptelelor inimii Mele, când doresc a exercita grație față de toți aceia, cari au venit în conflict cu legile penale, și cari sunt vrednici de a fi amnistiați. Aștept în acest scop, să-Mi înaintezi cât mai curând propunerile.

Baden, 10 Martie 1918.

Carol m. p.

Dr. Vilhelm Vázsonyi.

Tratativele de pace cu România. Din București se anunță:

Delegatul României Argetoianu, întors dela Iași, a comunicat delegaților puterilor centrale, că guvernul Averescu a demisionat, și anume din motive de politică internă, ce nu stau în legătură cu chestiunea păcii. Noul guvern nu s'a format încă. Din cauza aceasta tratativele de pace sufăr oarecare întârziere.

O jaluire

Ziarul german din Sibiu, S. D. Tageblatt, publică în n-rul din 8 l.c. sub titlul *Jaluire din comitatul Târnava Mare* următoarele:

In timpul mai nou s'a ivit în comitatul nostru năzuință, — pusă la cale de sus, — în scopul de a se înfința din partea statului, în câteva comune, grădini de copii.

Este vorba, pe semne, de a creia pe seama românilor, ale căror școale vor fi în parte statificate, și câteva grădini de copii, — în care anume scop, nu discutăm acum. Statul, dacă voiește, are dreptul să le creieze. Dar că satele săsești ar trebui să contribue cu mijloace bănești pentru asemenea grădini de copii, aceasta n'o putem înțelege noi, sătenii, nici de cum.

Zilele acestea a venit protopreitorul în comuna noastră, unde avem de mult un azil evangelic, și a convocat reprezentanța comunală să hotărască înființarea, pe seama copiilor, a unui azil de stat.

virile delicate... iar disparăția-i n'o observe nimeni; — ci dacă cineva se va nimeri ca să rătăcească tocmai în ziua acea pela Morgă, o să-l găsească acolo întins pe o lespede, și de-asupra un număr — atâtă va mai rămânea peste fumul risipit al unei vieți, despre care nu vor mai grăbi decât amintirile târzii...

De-alungul drumului se înșiră copaci, mândri par că de podoaba pleoasă a ramurilor; ridică vârfurile spre cer, sfidând vremea, și nepăsători de trecătorii cari n'au ce să lăcomească la frunzele și crenigile lor sterpe. Mărăcinișul alături se lăfăiește, sigur că nimemi n'are nici să se aproprie măcar de dânsul, necum să pună mâna să-l lipsească de podoaba scăeștilor. Si câte burueni mai sănt, imbrățișează gardurile și se bucură, nesupărste, de soare și de ploaie; nici gâsca nu le paște.

Dar iată și un pom printre copaci. Iată-l jerpelit, rupt, lipsit de crăci încoace, de frunziș dincolo; o creangă-i atârnă frântă dela încheietură și-și arată rana roșietică, din care parcă s'a scurs cu adevarat sânge peste frunzele ruginiilor, uscate. Zadarnic dela trunchi răsar câteva crengi firave, de care nimeni nu s'a atins; podoaba cea de sus, cea puternică, cea vân-

Comuna a respins unanim cerea aceasta. Mai târziu protopreitorul a venit de nou în sat. Si astfel trebuie să ne apărâm în public.

Domnul comisar al guvernului a fost foarte neplăcut impresionat prin hotărârea noastră, și de aceea protopreitorul stăruște încă odată din toate puterile, și așteaptă dela comună, — pentru a nu fi considerată de «rententă» — următoarele: Să hotărască repartiția unei dări de 3 la sută pentru azilul de stat, cedarea gratuită a unui loc pentru clădire, lemnele necesare la încălzit, o contribuire pentru susținerea așezământului, și alte lucruri mai mărunte. Comunitatea a respins cererile.

Acum sănțem învinuiri de *nepatriotism* și alte vorbe de acestea. Noi însă ne adresăm publicității și întrebăm:

Dacă statul crede că are trebuită de azil în cutare comună, din ce motiv se cere dela sași, să plătească pentru români și pentru alții, după ce ei, — sașii, — au un azil, care este susținut de biserică evangelică, și pentru care ei poartă cheltuelile?

Mai departe: Cum se întâmplă, de comunele sănț expuse, — în felul arătat mai sus, — la presiune, în scop de a le constrângă să aducă hotărâri ce nu le convin?

După ce nu putem presupune, că asemenea procedări sunt aprobată de comisarul guvernului, îi recomandăm să facă atente organele sale subordonate, că tocmai momentul de față este cel mai puțin potrivit intru a sămână pe calea aceasta nemulțumire în comune și a neliniști și mai tare spiritele iritate în multe feluri.

Reforma electorală

— Ședințele comisiunii —

In ședința din 14 l.c. au luat cuvântul deputații Ludovic Holló și Leopold Vadász. Vorbitori s'au ocupat cu chestiunea *disolvării* camerei. Holló crede, că alegerile nouă vor contribui că mai curând la realizarea unul *parlament al poporului*. Al doilea orator, Vadász, din contră, protestează în numele partidului muncii împotriva ideii de a disolvă camera, căci alegerile nouă, făcute în vreme de răsboi, n'ar reprezenta nici decum adevărata voință a țării.

Comisiunea a hotărât după aceasta, ca ședința din 15 Martie, în considerarea sărbătorii naționale, să se începă, în loc de 10 ore, la 12 ore la ameazi.

In ședința aceasta din 15 Martie, primul orator a fost contele Károlyi, care expune antecedentele istorice și politice

joasă, e jăfuită. Trist își atârnă rămășițele pomul rănit, lovit de moarte de mii de lovitură; fie-care i-a smuls o vână de viață, și iștovit acum își așteaptă sfârșitul, părăsit, dispusă de toți, privit ca o slujenie care strică frumusețea rânduirii minunate a copacilor întregi și stufoși dimprejur...

Nenorocirea lui, a fost că a purtat fructe.

— De pe frontul italian —

De Ioan Berghia.

*In jur sănț munți cu fețele străine,
In depărtări se perde apa mării.
Un vânt aduce 'n zbor șoaptele săril
De undeva depare pân' la mine.*

*Sânt șoapte reci și pline de furtună,
Sânt râi prevestitori de vijelie,
Ce cheamă 'ntruna moartea ca să vie.
Si ea vine râzând, și tot adună...*

ale reformei. Situația, în urma discuțiilor din comisiune, s'a lămurit: Sunt două tabere, cu vederi atât de diferite, încât nu mai e trebunță de nici un fel de șovăire. Dacă proiectul de acum nu va obține majoritatea voturilor, nu rămâne altceva de făcut, decât *disolvarea* camerei și apelarea către țară. Cu privire la primejdia naționalităților, remediu nu trebuie căutat în dreptul electoral, ci în alte instituții. E adevărat și e regretabil, că s'au întâmplat tragedii în cursul răsboiului, dar păcatul acestuia trebuie generalizat.

Ministrul de justiție Vázsonyi voiește să lămurească întrebarea: Care este punctul de vedere al membrilor din comisiune, aparținători partidului muncii? Ministrul cere să se înșire împede toate punctele de deosebire din contraproiectul planuit de acest partid. In chestia de naționalitate, ministrul promite măsuri necușătoare împotriva iridentei, și *pace cu iubire față de cetașenii credincioși ai naționalităților*.

Somat de ministrul Vázsonyi, a cerut cuvântul contele Stefan Tisza, zicând că nu există nici un contraproiect al partidului muncii; aderenții săi și-au manifestat în comisiune părerile *individuale*. Conte Tisza cere să se introducă în lege dispoziția privitoare la *terminarea celor patru clase primare*, va să zică nu cere cunoașterea limbii statului drept condiție pentru obținerea dreptului de alegător.

După o declarație în chestiune personală a contelui Mihail Károlyi, ședința se ridică.

Sâmbătă, în 16 l.c., a rostit ministrul Vázsonyi un mare discurs, despre care vom raporta în numărul viitor. — Impresia, în cercurile guvernului, este că actuala camăra va trebui să primească proiectul fără nici o schimbare esențială.

Mersul răsboiului

Telegrame oficiale dela biroul de presă al ministrului președinte

Raportul statului nostru major:

Budapesta, 13 Martie. (Of.) Nimic nou.
Budapesta, 14 Martie, (Of.) Eveniment dosebit nu s'a petrecut.

Budapesta, 17 Martie. (Of.) Nimic de raportat.

Şeful statului major.

Raportul statului major german:

Berlin, 13 Martie. (Marele cartier general). Frontul *vestic*: Grupul de armate al principelui de coroană Rupprecht. Activitatea moderată de tunuri a crescut în cursul zilei, înainte de a se înopță, numai pe unele sectoare. În vremea nopții s'a redeșteptat lucrarea de recunoaștere de amândouă părți.

Grupul de armate al principelui moștenitor german: Am observat din nou, că funcționează reflectorul francez așezat pe catedrala din Reims. Poziția noastră la nord și nord-est de Prosnies, începând dela ameazi, a stat sub foc distrugător puternic. Detașamente tari franceze, care au atacat seara pe front larg, au izbutit să intre în primul nostru sanț numai la vest de drumul Thuiry Nauroy. În celealte locuri lupta s'a sfârșit cu respingere lor. Pe jârmul răsăritean al Meusei toată ziua s'a desvoltat o vie activitate aviatică.

Frontul *răsăritean*: În lupte repetate am respins bandele dușmane, care amenințau în Ucraina liniile ferate, ce duc dela Gomel și dela Chiev către Bahmaci. Am ocupat Bahmaciul.

Pe celealte fronturi nici o noutate.

Berlin, 16 Martie. (Marele cartier general). Frontul *estic*: Grupul de armate al principelui de coroană Rupprecht: Seară și în cursul nopții activitate foarte vie de artilerie engleză între Arras și St. Quentin. Focul dușman indreptat asupra localităților din dărăt, în Menuin și Holluin, au cauzat pierderi mai grele în locuitori.

Din tranșee

De Ioan Berghia.

*Dorm armele pe margini de tranșee,
Si dincolo dușmania baterie
Abia acum se pleacă spre odihnă
Si lasă peste noi somnul să vie.*

*Eu stau în post. Privesc în depărtare,
Gândind la timp de pace, vremi bătrâne...
Azi sănț aici, sănț încă în viață,
Dar nu știu, unde-o fi eu poate mână...*

Sfârșit

De Ioan Berghia.

*Rămas-am azi, precum rămân orfanii,
Si firul povestirii mi se curmă.
Lâng'o lumină 'mbâtrânat cu anii
Imi trag socoata zilelor din urmă.*

*Un glas străin mă cheamă 'ncet pe nume,
Pe când la geam într'una bate ploaia,
Iar unde-o carte 'n altă lume
O mână nevăzută 'ntoarce foiaia...*

Despre *audiența comună*, la care au fost chemați din partea Maiestății Sale prim-ministrul Wekerle și conții Stefan Tisza și Iuliu Andrássy se comunică următoarele:

Amânumele mai de aproape ale *audienței*, care a durat un ceas și jumătate, nu s'au dat firește publicitate; dar rezultatul său final se poate cuprinde în următoarele:

Regele și-a exprimat dorința, ca problema dreptului electoral să fie deslegată, după puțină, pe calea *înțelegerei* pașnice și a incredință pe politicianii primiți în audiență să-și urmeze per tractările în această privință.

Din loc autorizat *Magyar Tudósító* comunică următoarele: Nu corespunde adevărului, că guvernul ar fi primit dela rege o însărcinare oarecare în chestiunea acordului asupra dreptului electoral. Din contră, bărbății de stat, cari s'au prezentat în audiență, s'au putut încredea nemijlocit că, dacă primirea proiectului de lege electorală nu poate fi asigurată în camera actuală, guvernul are împoternicirea de a asigura votarea proiectului prin *disolvarea* camerei și prin *alegeri nouă*.

In cercuri apropiate de guvern se așteaptă, ca partidul național al muncii să dovedească atitudine mai prevenitoare, și să nu impede primirea proiectului.

Ludendorff.

M. Z. 695/1918 IV. (54) 2-2

Concurs.

Pentru ocuparea postului de primar orășenesc în Szászsebes, în urma împuternicirei d-lui vice-comite, se scrie concurs cu terminul până în **30 Martie a. c.**

Postul de primar, pe temeiul statutului despre salarii până acum în vigoare, e împreunat cu un salar fundamental de 1800 cor., 780 cor. relut de cvartir și cu cvincvenale de câte 10% după salar.

Conform statutului salarial hotărât de reprezentanța orășenească și aprobat de comitetul municipal, însă neîntrat în vigoare, primarul ridică un salar fundamental de 4800 cor., 960 cor. relut de cvartir și cvincvenale de câte 600 cor., computate după anii de serviciu.

Primarul e dator a avea calificăriunea prescrisă în § 5, VII, art. de lege I din a. 1883.

Rugările, instruite cu documentele de calificăriune și documentele despre aplicația unea de până aci, sunt să înainte până la terminul sus amintit magistratului orășenesc în Szászsebes.

Szászsebes, la 4 Martie 1918.

Magistratul orășenesc.

Nr. 37/1918 (53) 2-3

Concurs repetit.

Pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune îu parohia de cl. II. Petriș-Lunca de sus din protopresbiterul Hațegului, lângă neputinciosul paroh Simion Suci, se publică concurs repetit cu termen de **30 zile** dela prima publicare în "Telegraful Român".

Emolumentele împreunate cu acest post sunt jumătate din toate venitele făsionate în coala B.

Cerile de concurs se vor înainta subsemnatului oficiu în terminul arătat, având concurenții a se prezenta, pe lângă încunoștiințarea subsemnatului, în vreo Dumineacă sau sărbătoare la biserică spre a cânta, predica și a face cunoștință cu poporul.

Hațeg, la 19 Februarie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al tractului Hațeg în conțelegeră cu comitetul parohial.

Dr. Cornel Popescu,
protopop.

In București, la editura Ig. Hertz a apărut revista

"Astra Ilustrată"

tipărită pe hârtie cretă, conținând în fiecare număr diferite nuvele, schițe, glume, articole literare, etc.

Un volum compus din 64 pagini costă **60 de fileri** trimis în mărci poștale pe adresa: k. u. k. Etappenpost 346 für Marton Hertz. La primirea mărcilor se expediază franco volumele apărute. Până azi au apărut 2 numere. (45) 2-3

2-3 (47)

Anunt.

In grădina de altoi a subscrисului se află de vânzare cele mai alese soiuri de **altoi** de meri, peri, pruni și vișini cu prețurile cele mai moderate. 47 1-3

Stefan Radler, proprietar Nr. 45.
Baráthely (Brateiu) p. u. (Mediaș) Medgyes.

Anunt.

Am onoare a aduce la cunoștința onoratului public, că am deschis un **depozit de vin** în comuna Alsó-ucsa (poșta în loc, iar calea ferată Alsóvist) și vând în cantități mari dela 50 litri în sus. — Cu toată stima:

2-3 (42) **Ludovica Marinescu.**

Cumpărați și cetați

Calendarul de buzunar**pe anul 1918**

al Tip. "Poporul Român" din Budapesta.

Cel mai elegant și mai drăguț calendar apărut anul acesta, de folos pentru soldați, economi, tineri, studenți, preoți, învățători, cuprinzând un bogat material literar, poezii din răsboi, povesti, nuvele, îndrumări, măsuri și legi nouă despre ajutorul de stat, despre scumpirea biletelor de tren, despre nouă ordinații date de guvern în chestia bucatelor, creșterei porcilor. Cari soldați pot fi retrăși de pe front, sosirea trenurilor, căi alegători români vor fi în Ardeal. Apoi povestiri de toată frumusețea: «Prescurile Palagiei», de d-l Septimiu Popa; «Inelul tiganului»; Poezii: «Viața»; «Mi-e frate»; «S'a dus a mea mândruță». Sfaturi practice pentru economi și soldați. Multe chipuri. Prețul numai 1 cor. 30 fil. cu porto cu tot.

Comandați căt de iute, altfel se vând toate, la «Poporul Român», Budapesta VII, Ilka utca 36. (27) 7-10

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu-Nagyszeben se află de vânzare:

Semînte din agrul lui Cristos

cuvântării bisericești pe toate Duminecele și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericești, publice și private

de

Zacharia Boiu, fost asesor consil. etc.

Tomul I: Cuvântări la Duminecele de peste an
Cuvântări la praznicele și sărbătorile

Tomul II: de peste an, precum și la casuale bisericești.

Cuvântări bisericești la înmormântări, parastase și alte festivități funebrale.

Tomul III: Adaus de texturi biblice pentru cuvântări funebrale.

Cuvântări funebrale și memoriale.

Prețul: de fiecare tom 3 Coroane plus porto postal recomandat 60 fil.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu : Nagyszeben se află de vânzare :

Casa dela Jerihon

omili și cuvântări bisericești
de

Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 6 + porto recom. 50 fil.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu : Nagyszeben, se află de vânzare :

Dr. Petru Span

conferință cetăță la congresul învățătorilor gr.-or. români din Biharia :

de

Nicolae Regman.

Prețul: 30 fil. plus porto postal 6 fil.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidicezană:

Conlucrarea omului cu Dumnezeu.**Predici**

de

Mihai Păcăian,
protopresbiter

și alți preoți din protopresbiteratul B.-Comloșului.

Prețul 3 cor., plus 12 fil. porto.

"STEJARUL",

Reuniune de păstrare și anticipare în Saschiz (Szászkézd). — Takarék- és előlegegylet Szászkézden.

Convocare.

Membrii reuniei de păstrare și anticipare «STEJARUL» din Saschiz (Szászkézd) prin aceasta se convoacă la a

VII-a adunare generală ordinată,

care se va ține în 7 Aprilie st. n., la 2 ore p. m., în localul școalei ort. rom. din loc.

Ordinea de zi:

1. Constituirea adunării.
2. Raportul directiunii despre anul de gestiune 1917.
3. Raportul comitetului de supraveghiere.
4. Darea absolutorului și hotărâre asupra profitului realizat.
5. Alegerea unui membru în comitetul de supraveghiere.
6. Hotărâre în chestia cvotelor de membru și împrumut.
7. Eventuale propunerile.

Szászkézd (Saschiz), în 10 Martie 1918.

1-1 (56)

Direcția.**Contul Bilanț la 31 Decembrie 1917.**

Activă — Vagyon. Mérleg számla 1917. évi decembertől 31-én. Pasiva — Teher.

	K f	K f	
Cassa în numără — Pénztári készlet	1,001.87	Capital de votă incurz — Befolyt alaptőke	1,040—
Bon la banci — Bon bankonkál	97,874.08	Depuner spre fructificare — Kamatozó betétek	117,940.35
Imprumuturi pe oblig. — Kötvénykölcson	7,067.14	Fond de rezervă — Tartalékalap	3,769.30
Imprumut de răsboi — Hadikölcson	2,000—	Profit curat — Tisz'a nyereség	847.16
Realități — Ingatlank	15,222.21		
Amortizare — Törlesztés	882.16	14,340.05	
Mobilier — Felszerelés	167.03		
Amortizare — Törlesztés	35—	132.03	
Mașini — Gépek	409.60		
Interese restante — Hátralékos kamat	772.04		
	123,596.81		
		123,596.81	

Az igazgatóság.

Spese. — Kiadások. Nyereség- és Veszeség számla. Venite. — Bevételek.

	K f	K f	
Interese dela depuner — Betéti kamat	3,551.67	Interese după împrumuturi — Kötvénykölcson utáni kamat	813.45
Interese fond. de rezervă — Tartalékalap kamat	127.44	Interese după depuner — Betétek utáni kamat	3,492.41
Dare erarială și communală — Állami és községi adó	96.14	Venite dela realități — Ingatlank utáni jövedelem	1,751—
Dare de 10% după interes, de dep. — 10% betéti kamat adó	360.50	Dela împrumuturi de răsboi — Hadikölcson után	80—
Spese d'verse — Különféle költségek	284.49	Provizi și dare — Provizio és dijak	155.46
Salare — Fizetések	60—		
Porto — Postadíj	47.76		
Amortizare — Törlesztés	917.16		
Profit curat — Tisz'a nyereség	847.16		
	6,292.32		
		6,292.32	

Szászkézd (Saschiz), la 31 Decembrie 1917.

DIRECTIUNEA: — AZ IGAZGATÓSÁG:

Romul Pulea m. p., **Emanoil Costea** m. p., **Dumitru Haller** m. p.,
președinte. — elnök. vice președinte. — alelnök.

Dumitru Șeita m. p.

Ioan Călugăr m. p., (mob. — hadbavonult).

Subsemnatul comitet de supraveghiere examinând conturile de mai sus le-am aflat în deplină consonanță cu registrele institutului. — Alulirott felügyelőbizottság a fenntebbi számlákat a szövetkezet üzleti könyveivel mindenben meggyezőknek találta.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIRE: — A FELÜGYELŐ BIZOTTSÁG:

Nicolae Fleșer m. p., **Dumitru Morar** m. p., **Dumitru Călugăr** m. p.

Vîte de vie nobilitate

Vîte de vie americane, cu și fără rădăcină, în diverse și cele mai bogate soiuri veritabile, pe lângă garanție, furnizează firma solidă și cunoscută de mulți ani:

Prima plantație de pe Târnave pentru nobilitarea vîtelui.
(Kokelthaler Erste Rebenveredelungsanstalt)

1-10 (58)

Proprietar:

Fr. Kaspari Mediaș, în Ardeal.